י"ג סיון תשנ"ב

"המלאכים" – הפסד

שבת שלום. יש בפרשתנו הרבה פרטים, הרבה סמלים – מעשה בנורה, ועד האוסף מרים, אחותה של משה רבנו ע"ה, במדבר למשל.

יש בפרשתנו לפחות ~~שלש~~ ג'בורים – וה'בור מצביר לנו את סמליה ה'פרטיים שלנו ותפקידנו. בסוף פרשת שלח שלנו למדים אנו על הבדלים האומרים בדיבים תפקיד – המלכות – האומרו בדוק שפרשת תצוה ומזבח מבדילה את הלחמים הנקבעים מהולבנה בדבים אומרים מן הפה – עוון לשון הרע ותרגומו. אך הפרשה עשירה אולגנו לפחות שימוש מיוחד, בכתוב ה'בור:

בסוף"ר פסוק שני:

= וה' אלקים אשר ... בשלח בני ישראל = (ט-ו, ג)

ארוך, פנ"ו עד משה רבנו למתנו, יתרו – כאן בשם תואר:

= בכה אישו והיטבנו לך = (י, כג)

בכל מלה יש את משל ג'בורים שמוצא שפתו כ"ו ← הראשונים, ומשה מרים.

שם כי יגיע ללמוד מכל הבדים הללו.

על לשון הרע וכ'כך להגיד אלו נוכל ללמוד מפרשתנו ולפי מחשבתו של הלמיד, תכמים,

הפרשה נפתחת בתשובה השניה – הדעה של
אהרון, הכהן הגדול, אחי הנביא על שני פני השעה.
~~[illegible]~~ שבניו לא נענשו על עבירתם
ישראל הוכיח לפניהם אלף תוכחות – לפיכך אור התורה
יאיר בישראל ועם בקרב אלמות העולם.
ג"כ, אנו אומרים ש~~[illegible]~~ ש"ש יותר אור, מעבר הפיס'
וכמו כן המצב הרוחני יותר טוב. אך יש לציה ובלבול.
כמו ב 2 שבועות נוספות בכב"ש – כ"ל עם הגאולה
~~[illegible]~~ הזמנים שלה – ומתקדמות לא לקראת לו,
היות מא"ב אותן לפנימיך אחרת – וצה לא כך התוך.
עם כ"ש כל ה"שר מא"ב – כי אחת, אין תוספת של
אור גלוי ה"פנים מכך – כ"ל מטעלה אל רצה.
כשם במ"שור ה"אמר, כן במ"שור הרוחני – אין
מקום למ"צה ה"אלה בעולם הזה –
מה אומרת פרשתנו?:
= וה"איש משה ענו מאיך מכל ה"אדם =
כי' לעשות אל כאן ה', המ"צה הכח של ענוה
כ"ל נתונה. קראנו לפני כאן מפרק בתהלים:
= ה' מלך גאות לבש =
אנו, עם ישראל, בבכ"ים לפני מעלותיו של הקב"ה
בעולם הזה – כי יכול לעבוש אל מ"צה ה"אלה – אך
לא אנחנו. בתהלים בפרשה כתוב "ועניש כן אהרון"
אומר הספר: "לפי שבחו של אהרון, שלא שינה" –
"פשוט יותר שלא הלך לה" שולל ה"איך מציקנו – "ה' לא אדם
אלא הוא ידע שלא לשנות מ"צוי ה' ?"
ונוכל מסביר אף מה בפרק ה"שלישי הבא:

[לקח טוב – שמ' עט' (במדבר)]

בשיטה שהיה ר' השגיח עם קבוצה תלמידים
על מהות המושג "נשמה", ובהקשר ל"ז אחד מתנ"כ
נתקל לו תפקידו של מתן.
הוגו שפע אותו, על מוכן לשאלה, איך כשבור
רואה את שנ"מ הרעלים להסביר לו הקפדה. (עצרו,
באמצע עם הערה – אנחנו ממך, במשפט אחד. ואלא
נעכרו, בפרשנות ומפרשים, אלמוני שאנו יודעים השתמש
~~בשלה אלה רבונך~~ רבן אחרונים בנו של רב יהודה הקשה
ר"ל אומר: עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו.
בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך.
ב"טול עצמי" אומרת. הפקיד של הלכה ושל מתן
הוגו להעדיר את הכלים של הערכים ואת הציורות שיש
לו ~~ש~~ לדור הבא כדי שהם יכולים להמשיך במבצע
"וכבשה" שלדעתו – כלומר, הוגו יוצע שהוא מבלבל בתפקידו
של מתן כשהוא בעיניו של עצמו הוגו מיותר. על
כן הדור הבא צריך להתייחס אליו כאילו אינו, משמעו הוא
להביא לידי כך שהוא מרגיש שהוא, הבן, ויתן
כבר על עקרון זה.

כשהוא אנחנו מכאים לבאים אחרינו שאנו מבטלים
את רצונינו ~~ש~~ בפני רצונו של הקב"ה, אנחנו מבשירים
אותם קבלת מאיתנו את מה שאנו להעדיר להם.

אנו ממשיכה אבותינו!:

משה ואהרון שקולים בתורה –
משה → ובאיש משה ענין מאד
ואהרון → ויש בן אהרון
~~שלמות בכוח אחרת לשלמות~~
בן ~~שלמות~~ לשלמות
לבאים בשיטת הגאון ~~דבר~~ ושקולים הפסוק
תואם ומתקבל הרושם ברור יכולים ברור ובזה נעשה שהם